Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVI. Ч. 131. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 13-го ЧЕРВНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 13, 1979 No. 131. VOL. LXXXVI.

Проф. М. Мартинюка обрано головою Відділів УНС Скрентонської Округи

Скрентон, Па. (с.г.). — Тут у четвер, 31-го травня ц. р. у залі української католицької церкви відбулися наради представників Відділів Скрентону й околиці, у висліді яких секретаря 406-го Відділу в Олифанті, професора Миколу Мартинюка обрано головою Округи, яка об'єднує 8 Відділів із-понад 700 членами. Крім проф. Миколи Мартинюка до Управи Окружного Комітету ще ввійшли: Степан Меліш — заступник голови, п-і Дженет Боланд — секретар, Катерина Федірко — касир. Контрольну Комісію, як голова, очолила п-і Анна Балінт, а на членів обрано Миколу Чомка і Миколу Федірка.

Нарадами проводив організатор УНСоюзу Степан Гавриш, а обов'язки секретаря виконувала п-і Дженет Боланд. У вступному слові Степан Гавриш з'ясував ціль скликання нарад, а відтак обширно поінформував присутніх про загальні справи УНСоюзу, при чому найбільше уваги присвятив організаційним справам.

Опісля відбулася довга, але конструктивна дискусія, у якій голос забирали всі присутні на залі; багато уваги звернено організаційним справам, а зокрема широко обговорено нову

Проф. Микола Мартинюк

клясу забезпечення у молодечому департаменті. Затор кнено також справу секретарської винагороди за нових членів та винагороди за збирання членських вкладок. Наради проходили в справжній союзовій братерській атмосфері і тому були корисними; майже всі секретарі запевняли союзового організатора про виконання ювілейної квоти нових членів.

На закінчення нарад ново обраний голова проф. Микола Мартинюк склав подяку за вибір в імені всіх членів Управи, закликаючи всіх до дружньої співпраці, а організатора Степана Гавриша запевнив, що докладе всіх зусиль, щоби квоту Округи в ювілейному році Батька Союзу виконано у 100 відсотках.

Д-р М. Харкевич переобраний на голову Відділу УККА в Чікаґо

Під час Загальних Зборів Відділу УККА в Чікаґо. (зліва): д-р Мирослав Харкевич, голова Відділу, скарбник Василь Бражник, який вручає голові Комісії Сприяння Українським Студіям інж. Ігореві Вислоцькому чек на суму 4,000 долярів. (Справа): предсідник Загальних Зборів дир. Роман Мицик.

Чікаґо. — В дні 20-го травня в залі СУМ відбулися чергові Загальні Збори УККА з участю 57-ох представників організацій та 18 представників платників Українського Національного Фонду. Ті збори відбулися під радісним відгуком приїзду на волю Валентина Мороза, як теж сумної вістки про передчасну смерть колишнього голови Відділу УККА св. п. редактора Михайла Панасюка. Голова Відділу д-р М. Харкевич відкрив збори та передав для цілої чікаґської громади сердечний привіт від Валентина Мороза. На предсідника Зборів обрано дир. Романа Мицика, на заступників п-і Марію Юзефович і дир. Петра Семкова, а на секретаря інж. Василя Голода, який прочитав вичерпний звіт з останніх загальних зборів.

Відтак звітував голова Відділу, насвітливши світла і тіні діяльности за минулий рік. До позитивів належало б зарахувати факт створення Комісії Сприянню Українським Студіям при Іллинойському університеті. На цю ціль а саме вишкіл майбутніх кваліфікованих учителів українознавчих шкіл вже вплачено 4,000 долярів від української громади на один рік, а суму ту придбано із величавого Шевченківського Концерту. За час звітного

(Продовження на ст. 4)

Зелено-святочні поминки у Філядельфії

Філядельфія, (О.Л-ий). — За традиційним звичаєм у неділю, 3-го червня ц.р. в Дні Зіслання св. Духа за новим календарем відбулися на українському католицькому цвинтарі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Факс-Чейсі Зелено-святочні Поминки для вшанування пам'яті лицарів Українських Збройних Сил та героїв українських визвольних змагань, які віддали найвищу ціну свого власного життя у вірній службі Богові, Українській Нації та її Церкви у боротьбі за краще майбутнє українського народу, його вільне самостійне й соборне державницьке життя.

Панахиду за поляглих воїнів — героїв українських визвольних змагань відслужило перед Пам'ятником героям поляглим за волю України 8-ох священиків — філядельфійський декан о. митрат М. Харина, о. митрат В. Головінський, кол. капелян УГА, о. шамб. М. Федорович, о. крил. Т. Бариляк, о. парох М. Канаван, о. сотр. Ст. Зарічний та о. Т. Коцаба.

При цьому слід пригадати, що цей Пам'ятник на цвинтарі у Факс-Чейсі, — один із перших таких пам'ятників поляглим героям за волю України поставлених на терені ЗСА ще перед прибуттям до ЗСА тзв. „нової еміграції", — був відновлений тому два роки, в якому то часі при великому здвизі комбатантів Українських Збройних Сил та Українсько - Американських ветеранів, молодечих і громадських організацій та

(Закінчення на стор. 3)

ПАСТОР Ґ. ВІНС ЗІЗНАВ ПЕРЕД ГЕЛЬСІНКСЬКОЮ КОМІСІЄЮ

Вашінґтон. — Ройтерс інформує, що в четвер, 7-го червня ц. р., пастор Георгій Вінс, один із п'яти совєтських дисидентів, звільнених в обмін за двох совєтських шпигунів, свідчив перед членами Комісії Безпеки і Співробітництва в Европі, яка була призначена Конґресом і урядом у складі шістьох сенаторів, шістьох конґресменів і трьох представників Білого Дому і має за завдання наглядати над додержанням Гельсінкських угод.

Пастор Вінс говорив про становище релігії в Совєтському Союзі. Він заявив, що не дивлячись на те, що все зусилля офіційних совєтських чинників спрямоване на викорінювання релігії в СССР, вони не досягли успіхів. Байдуже, що згідно з атеїстичної доктриною релігія в Совєтському Союзі повинна вмерти вже давно, пастор Вінс заявив, що „життя, одначе, свідчить про інше: віра в Бога не тільки не вмирає, вона зростає".

У своїх свідченнях пастор Вінс розповів про переслідування вірних, яке проявляється в різних формах; починаючи від розганяння весілля й молитовних зібрань до ув'язнень. Він також додав, що КҐБ користується підслухувальними апаратами американського виробництва. Пастор Вінс зазначив, що в Совєтському Союзі відбувається переслідування всіх вірних, які належать до різних релігій.

Пастор Вінс основував фундаментальну секту баптистської церкви, його двічі арештовували. За останні 13 років він провів вісім років у тюрмі. Пастор Ґ. Вінс народився на Далекому Сході, жив на Приволжі, а Україну він адоптував за свою батьківщину. Крім сина Петра, українського патріота і члена Української Гельсінкської групи, Ґ. Вінс має дві доньки, які пішли його слідами, проповідуючи слово Боже.

Джон Андерсон кандидує на президента

Вашінґтон. — Ліберальний конґресмен Джом Б. Андерсон з Іллінойс офіційно зголосив свою кандидатуру на президента ЗСА і долучився до тих численних республіканців, які змагатимуться за право бути номінованим на Конвенції Республіканської партії в Детройті і стати до виборів проти Джіммі Картера чи іншого демократичного кандидата у виборах в 1980 році. Коли Андерсонові пригадали, що досі на республіканських конвенціях більший вплив мали консерватисти він відповів: „Я вірю, що ті часи вже минулися, відколи Нелсон Рокефеллер змагався за кандидатуру на президента". Андерсон заповів, що він застосовуватиме на Конвенції, а опісля і у виборах „середньо-західню стратегію", зосереджуючи, свою увагу на тих делеґатах, які приїдуть на Конвенцію з вісьмох середньо-західних стейтів.

Серед його передбачених суперників, деякі з яких також походять із стейту Іллінойс, будуть в першу чергу Роналд Ріґен, колишній губернатор Каліфорнії, який народжений в Іллінойс і там кінчав студії, і конґресмен Філіп М. Крейн з 12-го виборчого дистрикту в Іллінойс.

Конґресмен Джон Андерсон заявив кореспондентам, що він більше на кандидуватиме на жадне становище, якщо перепаде на Республіканській Конвенції. Він вважається одним з найкращих промовців у Конґресі і був першим республіканцем, який закликав колишнього президента Річарда Ніксона зрезиґнувати в час голосної Вотерґейтської афери. Головною ціллю конґресмена Андерсона є закликати американців повернутись до духа єдности і тих духових вартостей, які зробили Америку сильною і великою країною.

З кандидатурою конґресмена Андерсона число республіканських кандидатів зросло до 7 осіб. Крім Андерсона і Крейна кандидатури вже зголосили: Джон Б. Коннелі, Джордж Буш, сенатор Баб Дол, Бен Фернандез і Гаролд Е. Стассен. Роналд Ріґен і сенатор Говард Г. Бекер, лідер меншости в Сенаті, правдоподібно зголосять свої кандидатури пізніше.

Помер відомий фільмовий актор Джон Вейн

Лос Анджелес. — Минулого понеділка, 11-го червня, тут на 72-му році життя на недугу рака помер відомий американський фільмовий актор Джон Вейн, який протягом своєї довгої кар'єри грав ролі в понад 200 фільмах, переважно зображуючи „ковбоїв" чи американських вояків, тобто сильних характером мужчин. Для багатьох він був символом американського патріота. Натомість інші вважали його надто консервативним у його політичних поглядах, бо він, наприклад, піддержував американську ролю у в'єтнамській війні.

Джон Вейн, якого правдиве ім'я було Маріон Майкел Моррісон і який народився в травні 1907-го року у Вінтерсеті, Айова, продовж останніх кільканадцятьох років пройшов дві операції на недугу рака та одну на серце.

Джон Вейн

Починаючи свою фільмову кар'єру в кінці 1920-их років, Дж. Вейн здобув нагороду „Оскара" в 1969-му році в категорії „найкращого актора" за виконання ролі у фільмі „Тру Ґрит". Його остання роля була у фільмі „Ди Шутист", де він у 1976-му році грав „ковбоя", який вмирає на хворобу рака.

ЗМІНЕНО ДАТУ ВИКЛАДУ ПРО СВ. ВАСИЛІЯ

Факс Чейс, Па. — М. Теодозія, ЧСВВ, провінціяльна ігуменя СС Василіянок у Факс Чейсі, подає до відома про зміну дати викладу про св. Василія Великого, первісно назначеного на 14-го червня.

Натомість, о. Любомир Гузар, ігумен оо. Студитів в Римі, Італія, промовлятиме, по-українськи про духовість св. Василія Великого, 30-го червня, ц. р., о год. 3-ій по полудні, в будинку колишньої академії при матірнім домі в цьому ж місті.

Вступ вільний для всіх. Про ближчі інформації проситься телефонувати на число: 379-2817 або 342-4222.

ЗСА ЗАКИНУЛИ НАДІЮ НА ПІДПИСАННЯ ДОДАТКОВИХ ДОГОВОРІВ ПІД ЧАС ВІДЕНСЬКОЇ ЗУСТРІЧІ

Вашінґтон. — Не зважаючи на те, що уряд президента Джіммі Картера кілька тижнів перед віденською зустріччю пробував нав'язати діялог між Вашінґтоном і Москвою, щоб започаткувати переговори також про інші справи, зокрема дальше обмеження атомової зброї, розміщення атомових ракет в Східній і Західній Европі державами Варшавського Пакту і членами Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО), скорочення військових частин в Центральній Европі тощо, Вашінґтонові, правдоподібно, не вдалося намовити совєтську сторону до конкретних розмов в тих справах і Білий Дім закинув думку про можливість підписання додаткових договорів у Відні, крім договору про обмеження стратегічної атомової зброї — САЛТ II.

Особи, які мають безпосереднє відношення до підготови віденської зустрічі між президентом Джіммі Картером і генеральним секретарем ЦК КПСС та головою Президії Верховної Ради СССР Леонідом І. Брежнєвим в кінці минулого тижня заявили кореспондентам, що розмови про додаткове роззброєння не принесли жадних вислідів. Обидві делегації працюють тепер над змістом кінцевого комунікату, хоч зустріч ще не відбулась і ще не відомо у якій атмосфері вона проходитиме.

Після кількох зустрічей американської і совєтської делегацій і особистих розмов державного секретаря ЗСА Сайруса Венса з Анатолієм Добриніним, совєтським амбасадором до Вашінґтону, обидві країни підготовляються інтенсивно до віденської зустрічі і творять для цього відповідну атмосферу при допомозі засобів масової інформації. Але крім підписання договору САЛТ II, не передбачається підписання інших документів. Як відомо уряд Картера мав великі надії, що під час зустрічі у Відні вдасться обговорити і підписати з Брежнєвим також інші домовлення відносно обмеження зброї і війська. Преса повідомляла, що стан здоров'я Леоніда Брежнєва дуже поганий і що він не зможе вести жадних переговорів, крім виконання свого обов'язку підписання документу про обмеження стратегічної нуклеарної зброї. Здоров'я Брежнєва, як твердять кореспонденти, значно поправилось і він брав активну участь у відвідинах в Мадярщині. Тому не є виключене, що 16-го червня, як було запляновано, президент Картер і Леонід Брежнєв дискутуватимуть приватно і в колі своїх найближчих дорадників про загальні американсько-совєтські відносини, а також про загальне роззброєння. Американська сторона плянує видвигнути на повну ширину питання про те, що американсько - совєтська співпраця стане неможливою, якщо котрась із країн використовуватиме свої впливи у будь-якій частині світу. Якщо йдеться про роззброєння, то ЗСА хотіли б також довести до заборони нуклеарного випробування і до зменшення кількости військових частин в Центральній Европі, тобто зрушити з місця переговори у Відні, які тягнуться вже шостий рік. ЗСА надіялись також на підписання договору про заборону зброї для зістрілювання сателітів, але ця справа була тільки побіжно порушувана у розмовах з СССР. Дня 17-го червня обидві сторони дискутуватимуть про міжнародні питання. Вашінґтон бажає залишення „мирного корпусу" ОН в Синаю, але він може там залишитись тільки тоді, якщо Москва не ставитиме вета в Раді Безпеки.

У дипломатичних колах надіються, що совєти сильно критикуватимуть ізраїльсько-єгипетський договір і уряд ЗСА, який довів до такого договору, уникаючи совєтську пропозицію про скликання женевської конференції в тій справі. 18-го червня, крім церемонії підписання договору САЛТ II, представники урядів ЗСА і СССР дискутуватимуть справи, які мають тісне відношення до обидвох країн. ЗСА приготовані дати полегші в торговельних справах для СССР, але бажають впевнитися, що дещо злібералізована еміґраційна політика Москви буде продовжуватися. Совєти, натомість, не бажають пов'язувати торгівлі з еміґрацією.

Москва критикує плян президента Картера про пересувні ракети

Москва. — Газета „Правда", орган ЦК КПСС, у числі з 9-го червня ц. р., обвинуватила уряд президента Джіммі Картера за те, що він, безпосередньо перед зустріччю Картера з Леонідом І. Брежнєвим у Відні між 15 і 18 червня „наважився" видвигнути на обговорення справу побудови пересувних ракет, „Ем-Екс", бо це, мовляв, може значно пошкодити договорові про обмеження стратегічної атомової зброї, т. зв. САЛТ II.

У довшому коментарі на тему САЛТ II „Правда" вихваляє тих американців, які підтримують САЛТ II і ганить противників цього договору, називаючи їх прихильниками війни. Совєтська газета твердить, що більшість американців підтримує американсько - совєтський договір і з цим вони не скриваються. „Правда" відмічує, що „миролюбні люди в З'єднаних Стейтах Америки висловлюють поважну затурбованість новим пляном уряду про побудову пересувних ракет, який супротивляється духові договору САЛТ II". Згідно з тим договором, — пише совєтська газета, — кожна сторона ЗСА і СССР матимуть можливість працювати над розвитком тільки одної системи атомових ракет. Президент Картер в п'ятницю, 8-го червня, проголосив, що ЗСА концентруватимуть свою увагу на пересувних ракетах, які забезпечили б Америку перед несподіваною атакою Совєтського Союзу і перед знищенням ракетної системи, якщо вона не буде пересувна. Совєтський Союз покищо не оголосив свого пляну.

„Правда" не задоволена, що в ЗСА дискусії на цю тему стають все більш й більш гарячі і то в часі, коли наближається зустріч на найвищому рівні. Газета вважає, що цей плян видумали продуценти зброї, щоб забезпечити свої прибутки.

Натомість у ЗСА лідер демократичної більшости в Сенаті Роберт С. Бирд і багато інших вважають, що своїм потягненням Президент врятував договір від цілковитого провалу в цій Палаті Конґресу. „Якщо справа пересувних ракет була б перепала, — заявив сенатор Бирд кореспондентам, — договір САЛТ II напевно був би перепав під час голосування".

ПАПА ІВАН ПАВЛО II ПОВЕРНУВСЯ ДО ВАТИКАНУ ПІСЛЯ ТРІЮМФАЛЬНИХ ВІДВІДИН ПОЛЬЩІ

Рим, Італія. — Папа Іван Павло II, помітно втомлений, але повний ентузіязму, повернувся до Ватикану в неділю, 10-го червня, після тріюмфальних відвідин своєї батьківщини Польщі, під час яких він постійно наголошував потребу пошанування прав людини, зокрема свободу релігії, та критикував комуністичні режими Східньої Европи і СССР за порушення тих прав та за намагання перетворити людину „в засіб виробництва".

Папа Іван Павло II

Звуки відомої польської пісні „Сто лят", якими ще кілька годин раніше тисячні маси народу пращали Папу в Кракові, привітали його на площі св. Петра в Римі, коли він підійшов до вікна свого помешкання.

„Я свідомий того, що я вже в Римі, — сказав Папа, — але я починаю сумніватися, коли я чую польську пісню. Коли співають „Сто лят" на площі св. Петра, мені здається, що я в Польщі."

У ранішніх годинах ще того самого дня Папа Іван Павло II відправив останню Службу Божу перед своїм від'їздом з Польщі, яка була спеціяльно присвячена відзначенню 900-річчя мученицької смерти св. Станислава, патрона Польщі, та виголосив останню із 33-ох проповідей до мільйонової маси вірних, які вщерть заповнили парк Блонє в Кракові. У контрасті до попередніх проповідей, в яких він критикував комуністичні режими і наголошував жорстоку дійсність в комуністичних країнах, у проповіді в Кракові Папа закликав до „сильної, незламної віри в Христа", бо „сьогодні вам потрібно цієї сильної віри більш, як колинебудь".

„Я благаю вас, не тратьте віри, не дайте себе побороти, не затратьте вашої духової свободи, якою Христос зробив людину вільною".

У свідомості, що це були перші, але й правдоподібно останні відвідини Папи його батьківщини, маси польських вірних оточили Папу біля вівтаря в парку і голосним скандуванням просили — „прийдьте знову до нас".

У суботу, 9-го червня, Папа Іван Павло II відправив Службу Божу в Моґілі, тобто на передмісті Нової Гути, бо це місто польська влада заборонила йому відвідати. Будучи ще єпископом, а опісля кардиналом, тодішній Кароль Войтила на протязі майже 20-ох років боровся за побудову костела в Новій Гуті. Як відомо польська комуністична влада заплянувала Нову Гуту, як своєрідний модель соціялістичного міста, в якому не мало бути місця на костел і релігію. Одначе населення, під проводом тодішнього кардинала Войтили, запротестувало і два роки тому кардинал Войтила посвятив новозбудований храм.

У проповіді до вірних у Моґілі, тепер вже Папа Іван Павло II натаврував польський комуністичний режим за трактування людей, як „засобів виробництва". „Христос ніколи не погодиться на це і хай це пам'ятає держава, нація і Церква".

Пращаючи вірних перед відлетом з Кракова, Папа Іван Павло II щераз пригадував про „силу віри в Христа" та про конечність збереження „духовости, якій на ім'я Польща".

Перед тим, заки він вступив на літак, Папа поцілував землю і щераз уділив благословення супроводжаючим його вірним.

ЩЕРБИЦЬКИЙ ЗАКЛИКАЄ ДО ПОСИЛЕННЯ АТЕЇСТИЧНОГО ВЧЕННЯ

Москва. — Володимир Щербицький, перший секретар Центрального Комітету Комуністичної партії України, виступаючи минулого тижня перед активістами партії в Києві, натаврував „недомагання в атеїстичному вченні", що їх можна зауважити „на найвищому рівні" та закликав до „негайного посилення" цього вчення серед населення.

Заяву Щербицького опублікував офіціоз партії „Правда України" у виданні з п'ятниці, 8-го червня, а західні пресові аґентства повідомили про цю заяву в неділю, 10-го червня, одержавши газету в Москві.

Заява Щербицького появилась саме тоді, коли Папа Іван Павло II закінчував свої 9-денні відвідини Польщі, під час яких він повторно наголошував порушення прав людини в країнах під комуністичними режимами, закликаючи до повної свободи релігії. Західні дипломати уважають, що час публікації заяви „не припадковий" та що вона тісно пов'язана з перебуванням Папи у йоого батьківщині.

Згадане видання „Правди України" не подало жадних новинок про відвідини Папи у Польщі, а пресове агентство ТАСС подало коротке повідомлення величини одного параграфу про від'їзд Папи до Риму в неділю увечері. Совєтське телебачення не згадувало про відвідини і від'їзд Папи під час недільних передач новинок.

Привіт Л. І. Брежнєва учасникам Всесоюзної науково-теоретичної конференції

Москва. — Леонід Брежнєв, генеральний секретар ЦК КПСС і голова президії Верховної Ради СССР, передав „благословляющий" привіт учасникам Всесоюзної науково-теоретичної Конференції, яка проходила під назвою: „Російська мова — дружби і співробітництва народів СССР"

У київській „Радянській Україні" є передрук привіту лідера Совєтського Союзу, напочатку якого є звичайні слова вітання, а відтак у дальших рядках Брежнєв, згадавши лінію „послідовного здійснення ленінської національної політики", зазначує, що в її результаті прийшов розвиток „культури і науки та народної освіти" у всіх республіках СССР та, що в цьому важливу ролю відограють мови всіх „націй і народностей СССР".

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Знаменне досягнення

Найменування новим прем'єр-міністром Канади Джовом Кларком двох послів українського роду на членів його кабінету — це чергове знаменне досягнення української громади в цій країні нашого поселення, що свідчить про її вітальність, многогранну активність і зрозуміння ваги внутрішних політичних процесів.

Хоч наша громада в Канаді має вже понад 70-літню історію успішної політичної діяльности, то це вперше в історії тієї чи будь-якої іншої країни у вільному світі, що в кабінеті міністрів є два українці.

Не менш важливим від факту їхнього найменування є пости, які вони займають. Рей Гнатишин зі Саскатуну очолює поєднані міністерства енергетики, копалень і природних багатств та науки і технології, а Степан Папроцький — також об'єднані міністерства багатокультурности та фізичної вправности й аматорського спорту. Піч сучасну пору питання енергетики є преважливим, якщо не ключевим, для розв'язки інших питань загального економічного розвитку, тому довірення цього становища Р. Гнатишинові свідчить про його високий стаж у провідних колах Прогресивно-консервативної партії. Це є рівнож признання високих особистих кваліфікацій цього 45-річного політичного діяча, покійний батько якого, Іван Гнатишин, був другим сенатором українського роду в Канаді.

Факт, що міністерство багатокультурности дальше залишилося в українських руках є також вимовним і справедливим. Ніхто стільки не зробив для цієї справи, як наш таки українець, сенатор Павло Юзик, який від років пропагував цю ідею, спершу як науковець, а з 1963 року вже як третій українець — член Сенату Канади. Це був навіть признав теперішній лідер Ліберальної опозиційної партії, який до цьогорічних виборів був прем'єр-міністром Канади, П'єр Трудо, назначивши на це становище в 1977 році посла частинно українського роду Нормана Кафіка. Задержання цього посту в українських руках засвідчує провідну ролю української громади в рядах т. зв. „третього елементу" Канади, тобто населення неанглосаксонського і нефранкомовного походження.

Ця провідна роля — це вислід довгих років праці і наполегливої діяльности на місцевому, провінційному і федеральному рівнях. Уже в 1908 році українець Іван Сторощук був обраний до міської ради Стюартбурну в Манітобі. Після нього до міських рад і провінційних палат були обрані десятки українців, а в 1925 році Михайло Лучкович став першим українським послом у федеральній Палаті Громад. В 1955 році Василь Волохатюк-Валл став першим сенатором українського роду, а два роки пізніше Михайло Старчевський-Стар був назначений на пост міністра праці в уряді прем'єр-міністра Джона Діфенбейкера. Перелік визначних політичних діячів Канади українського роду можна б продовжувати, згадуючи посадників Степана Дзюбу з Вінніпегу і покійного вже Володимира Гавреляка з Едмонтону, чи провінційних міністрів Олександра Кузяка зі Саскачевану, Михайла Григорчука з Манітоби, Івана Яремка з Онтаріо, чи колишнього заступника генерального губернатора д-ра Степана Воробця, а то й теперішнього генерального губернатора Едварда Шраєра, родичі якого приїхали до Канади із Західньої України. Як уже сказано, у цьому відношенні українці в Канаді мають вже довголітню традицію, яка надає нашій громаді окремий вимір візаві інших громадян.

Найменування Р. Гнатишина і С. Папроцького на становища міністрів у новому Кабінеті Канади є успішним продовженням цієї традиції. Ми певні, що українська громадськість у Канаді радіє з цього приводу і бажатиме якнайкращих успіхів новим міністрам у їхній праці. Ми також певні, що українці в ЗСА та інших країнах поселення, як і в Україні, горді з особистого досягнення міністрів Гнатишина і Папроцького, що є рівнож досягненням цілої нашої громади в Канаді.

Юл. Мовчан

УКРАЇНСЬКІ КОМУНІСТИ — ХОЛУЇ МОСКВИ

[1]

Орієнтація на зовнішні сили в боротьбі за національно-державне визволення за певних передумов не є і не може бути жадним „злочином", чи національною зрадою. Споконвіку було і є так, що з метою полегшання боротьби за своє визволення народ часто шукає і мусить шукати допомоги в інших народів та їх урядів. Чи багато історія знає таких випадків, коли якийсь народ здобув свою незалежність виключно своїми власними силами?

Ніхто не може відмовити права також українському народові шукати допомоги серед тих чи інших зовнішніх сил. Біда лише була і є в тому, що деякі з українських провідників занадто покладалися на чужі сили, занадто вірили у щирість та доброзичливість чужинців, одночасно недооцінюючи, а то і ігноруючи сили свого власного народу. Не будемо заходити далеко в історію — в даному випадку хочемо зупинитися на українських комуністах, точніше, орієнтації українських комуністів на червону Москву. Оскільки та орієнтація принесла і ще й досі приносить українському народові і його визвольній боротьбі шкоду, яка своїми розмірами переступає межі всяких понять, варто над цим питанням ще і ще раз зупинитися, ще і ще раз пригадати певні незаперечні факти, про які дехто з нас забув або, може, взагалі не знав.

Насамперед, треба пам'ятати, що до 1917-го року, тобто, до часу насильницького насадження московсько-большевицької влади в Харкові, в нашій батьківщині взагалі не існувала й тому не була відома „українська партія большевиків", а, натомість, подекуди були тільки большевицькі „ячейки" (осередки), як філії російської соціял-демократичної партії, підпорядковані всеросійському центральному комітетові. До того ж, не кажучи вже про українське селянство або дрібних власників („дрібну буржуазію"), большевики спочатку навіть у робітничих комітетах та радах були в меншості. Вже тільки один цей факт свідчить про те, яким малопопулярним був комунізм в Україні. Та воно й не могло бути інакше, бо вже від самого свого зародження московський комунізм устами своїх головачів виразно підкреслював свої колоніяльні імперіялістично-єдинонеділимські пляни щодо поневолених Росією народів. Наприклад, на засіданні київського большевицького комітету 2-го липня 1917 року, А. Горвіц домагався, щоб між Україною та Росією зберіглися „певні зв'язки", бо, мовляв, „північні провінції Росії не можуть обійтися без українського хліба" (див „Конспективний нарис історії КП(б)У" Всеволода Голуба, виданий Мюнхенським Інститутом Вивчення СССР).

Інший комуністичний ватажок — відомий московський шовініст Юрій П'ятаков на вищезгаданому засіданні большевицького комітету підкреслив, що „Росія не може існувати без української цукрової промисловости, і це саме можна сказати щодо вугілля, зерна і т. д.".

І ось, не зважаючи на такі і безліч подібних плянів відвертої большевицької колоніяльної політики і практики щодо України, українські комуністи беззастережно стали на позиції орієнтації на большевицьку Москву, як, мовляв, на „єдиного захисника соціяльно- та національно поневоленого трудового народу".

Запроданська роля українських ступайків московського большевизму особливо стала очевидною з часу утворення т. зв. українського совєтського уряду в Харкові 25-го грудня 1917 року (офіційна дата початку існування УССР). Як відомо, цей харківський „уряд" Москва створила для того, щоб надати війні проти Української Народної Республіки клясово-громадянський (тобто, внутрішній) характер, а не характер війни Росії проти України, як воно було в дійсності. І ось тоді, опираючись на ґвардію „курскава направлєнія", що була під командою Антонова-Овсієнка, відомого „орієнталіста" на Москву, аби полегшити просування банд Муравйова на Київ, малий син великого українського письменника Михайла Коцюбинського — Юрій Коцюбинський організує большевицькі зграї і разом з Муравйовим іде в наступ проти українського уряду в Києві.

На І-му збіговиську КП(б)У (липень, 1918 р.) відбувся черговий акт зради „наших" московських „орієнталістів" з-під лівого крила: українські ліві есдеки (соціял-демократи), на чолі з Слиньком та Буценком, вирішують формально „влитися" до КП(б)У. А тому, що в той час Москву найбільше лякала можливість унезалежнення України, з'їзд більшістю голосів ухвалив резолюцію Епштейна про те, що „головним завданням КП(б)У є об'єднання України з Росією". Слинько, Буценко, Затонський, Коцюбинський, Скрипник та подібні до них, також приєдналися до цієї ганебної ухвали: (див. ту ж працю В. Голуба).

Один підлий крок тягне за собою другий. У травні 1919 року, тобто в розпал української національно-визвольної боротьби, група т. зв. боротьбістів, очолюваних Василем Еланським-Блакитним, замість того, щоб прилучитися до єдиного національно-визвольного фронту погоджується співпрацювати з т. зв. урядом УССР, цебто, фактично переходить на бік ворога.

(Продовження буде)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНСоюзу!

Михайло Кушнір

В ПАВУТИННЮ БРЕХНІ

[3]

Москва виносить на світові ринки „соціялістичний гуманізм", як мишоловку, а тим часом концепція християнського гуманізму, видвигана АБН, утруднює рекляму цього ошуканського твору. І в цьому знову загроза для політичних потягнень Москви.

В світлі цього стають зрозумілими випади Москви проти АБН. Очевидно, якщо б АБН діяв тільки з позицій еміґрації — Москва певно застосувала б до нього тактику мовчанки („тотшвайґен"—як кажуть німці), але коли ж він діє разом із „Світовою Антикомуністичною Лігою" (ВАКЛ), із „Европейською Радою Визволення", з „Антикомуністичною Лігою Народів Азії", коли ж він виступає на міжнародних антикомуністичних конференціях, добивається створення окремої військової організації, зложеної з членів поневолених Москвою народів, під еґідою НАТО — тоді вже мовчати не можна. Не маючи арґументів — Москва послуговується брехнею, не бажаючи з тактичних міркувань прямо бити по міжнародних антикомуністичних організаціях, Москва б'є по АБН, калькулюючи, що правда про Україну не така відома в світі, і рахуючи на це, що сіяні нею від років нехіть до національної України і брехня про Україну, — створили вже пригожий ґрунт для нових брехень.

Як це виглядає в практиці, найкраще ілюструють статті в совєтському тижневику „Новое время", який виходить у 7 мовах і призначений до формування публічної опінії у вільному світі. Перегортаючи річники цього журналу з останніх кількох років щораз натрапляємо на статті, що стосуються української визвольної боротьби, її діячів, установ, між іншими, й АБН. Ці статті, з яких деякі є „шедеврами" московської пропаганди, не тільки доходять до найдальших меж брехні, можливої для даної ситуації, але й обплюювують усе, що святе й дороге для українця, гідного цього імени.

От стаття з атрактивним титулом „В павутинню антикомунізму". На автора статті призначено французького комуніста Алана Герена: це виглядає поважніше й безсторонньо; але не важко розпізнати справжнього автора, хоча б тільки по такій фразі: „батько" Яр. Стецько і ненависницьких вигуках при згадці про Петлюру. Ціллю тієї статті є доказати, що існує дійсна пов'язаність між „Антикомуністичною Лігою Народів Азії", „Европейською Радою Визволення", „Світовою Антикомуністичною Лігою" і „Антибольшевицьким Бльоком Народів", а потім на прикладі АБН, який репрезентують нацисти-горлорізи, погромщики, німецькі аґенти й гітлерівські коляборанти, воєнні злочинці — показати світові чого варта ця антикомуністична міжнародна авантюра.

Але от ще атрактивніший титул: „Від Петлюри до Стецька". — Щоб дати зразок большевицької пропаганди брехні, — наведу кілька місць з тексту

„Антибольшевицький Бльок Народів" (АБН) — читаємо в статті — складається з малочисельної групи українських націоналістів, скомпромітованих в акціях гітлерівської адміністрації в Україні в роки війни. Більшість цих коляборантів пішла після війни на службу до західньонімецького генерала Райхгарда Гелена, шефа розвідки. Штабовою квартирою українських націоналістів стало їх бюро в Мюнхені. Ці люди знайшли союзників не тільки в Західній Німеччині, але і в дуже віддалених країнах — на Далекому Сході, серед тамошних екстремістів. Йдеться про китайських націоналістів та корейців у Сеулі, з якими договорився Ярослав Стецько — президент АБН і голова українських націоналістів після смерти Бандери".

...„Кого ж то очолює сьогодні Ярослав Стецько? Він є провідником прихильників діла Симона Петлюри. Цей останній закінчив своє життя 25 травня 1926 року біля полудня, в самому центрі Парижа, на розі бульвара Сен-Мішель і вулиці Расіна. Тоді в цьому місті пролунали постріли, і на землю впала людина. Це був Петлюра. Коли, розтягнувшися на хіднику, він хрипів у передсмертній агонії, людина, яка стрілила в нього, підійшла аж до Петлюри, глянула йому в обличчя і вистріліла в останнє. Вона при цьому крикнула: Маєш палію! За різню! За погроми!...

„Симон Петлюра, перший провідник українського націоналістичного контрреволюційного руху після Першої світової війни і напочатку двадцятих років, залишив по собі в Центральній і Східній Европі ціле море крови. Його головні наслідники — Євген Коновалець і Степан Бандера — були вбиті так, як і він, теж розплачуються за пролиту кров. Як відомо, в часі минулої війни і після неї, „бандерівці" знищили десятки писяч співвітчизників. Вони крім цього брали активну участь і в таємній війні..."

У статті читаємо дальше, що українські націоналісти завжди служили в розвідках, найперше в австрійській, потім німецькій, а тепер у західньо-німецькій. Що вони під охороною німецьких баґнетів і з їх благословення, організували в окупованій Україні, у Львові, щось у роді „правительства", прем'єром якого став Ярослав Стецько, теперішній президент АБН. Що гітлерівці теж прихильно поставилися до створення Української Повстанської Армії і т. п.

Здається, що наведенного досить, щоб виробити собі погляд на моральний рівень і засоби большевицької пропаганди-брехні. Зацікавлених відсилаю до трьох останніх річників принаймні десяток подібних статтей. Ця пропаґанда-брехня є гидка, мерзотна; обурлива, але вона є майстерна: вона відкликується до сантименту жидів і насторожує їх; вона ідентифікує український визвольний націоналізм із гітлерівським націоналізмом і таким чином нав'язує до протигітлерівського комплеску; вона критикує американський Конгрес за відзначування українських фашистських січневих дат, щоб приєднати собі американських ліваків; вона ставить під сумнів моральну вартість антикомуністичної „геци"; і водночас вона погрожує Ярославові Стецькові, мовляв: залиште, бо й тебе кропнемо! Мусимо теж усвідомити собі, що ця пропаґанда ведена невпинно, різними засобами і формами може почванитися великими успіхами. Не тільки Україна, але теж великі обшири віль-

(Закінгення на стор. 3)

Зірка Вітошинська

Т. ШЕВЧЕНКО У ТЕАТРІ „ШАМЗ-ЕЛІЗЕ"

Міська Рада Парижу зорганізувала 14 травня ц. р. „Вечір міжнародної поезії", до якого нашу увагу привернуло те, що ми побачили прізвище Тараса Шевченка поміж Ґарсія Льоркою, Пабльом Нерудою, Райнер-Марія Рільке, Сенгором, а навіть... Бобом Діляном. Їхні поезії мали читати визначні актори паризьких театрів, із найславнішим і найстаршим — Мішелем Буке. Пояснював і представляв поетів упродовж усього вечора відомий видавець поезії, м. ін. і Шевченка, та організатор вечора П'єр Сеґерс.

— Тарас Шевченко, — сказав він м. ін. — український геній XIX сторіччя, став національним героєм за свої волелюбні ідеї.

А Мішель Буке, читаючи „Заповіт" у французькому перекладі Ежена Ґієвіка, вклав своє драматичне вміння й відповідний патос, за що й дістав бурхливі признання цілої залі, зокрема ж української її частини.

На перерві ми побігли до ґардероби Мішеля Буке, в якій, на нашу радість, знаходився саме тоді й П'єр Сеґерс. Ми засипали їх обидвох рядом запитань:

— Чому ви вибрали Тараса Шевченка?

— Чому „Заповіт"?

— Чому саме Мішель Буке?..

Відповідали нам, напереміну, обидва:

— Це Ґієвік, автор виданих мною, перекладів Шевченкових поезій, порадив мені включити й українського поета у сьогоднішній вечір...

— Мені дали прочитати „Заповіт", й я ним просто захопився!..

— Шевченко підкорив нас багатством своєї душі й своїх ідей...

— Тільки Мішель Буке міг так добре передати його „Заповіт"!..

Зворушений, чи зацікавлений, нашими відвідинами, П'єр Сеґерс дав нам свою адресу, куди могли б ми спрямувати українські, невидані ще, але перекладені на французьку мову, поезії. Дальшу розмову перервали нам кінооператори французької телевізії.

Задоволені цим усім, що почули, ми невтомно подалися на розшуки посадника Парижу Жака Ширака, якого легко було відшукати серед публіки задля його високої статури та милиць, якими він послуговується від недавнього автомобільного випадку.

Як і в попередніх наших розмовців, ми знову засипали його рядом питань:

— Ви воліли поставити совєтський „соц-реалізм", замість погруддя світової слави українського скульптора Архипенка?

— Вас налякала п'ятдесятка протестуючих українців і ви мусіли її оточити чотирма колонами поліції?

Здивований і дещо змішаний нашим „наступом", Ж. Ширак здобувся на заспокійливу відповідь:

— Я настоював на тому, щоб Шевченка включити в сьогоднішню програму...

Проте ми пригадали йому, який скандал у всій писаній, радіовій і телевізійній пресі, викликала ця нещасна маскарада з „пошаною Шевченка" на його площі, і це впродовж цілого тижня 1978 року. Ширак вибрав ролю „невинного", рискуючи показатися невігласом:

— Це ж тільки після всього я довідався, що одні й другі вививають собі Шевченка... — А що в допомогу йому прийшов дзвінок на кінець перерви, то він попрощався з нами, все ж таки докинувши: — Я радо продовжу нашу розмову іншим разом... Ви завжди можете прийти й зі мною говорити...

Оця наша сьогоднішня подвійна „перемога" додала нам „крил" і ми, не чекаючи кінця „Вечора", уставилися подвійним рядом, щоб учасникам і любителям поезії, роздати наші летючки про „ув'язнену музу Тараса Шевченка".

Володимир Янів

РІК ПРАЦІ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

(СИНТЕТИЧНИЙ ОГЛЯД)

[1]

Перші місяці кожного календарного року набирають в Українському Вільному Університеті спеціяльного характеру: це час підготови детальних звітів — діяльностевих і рахункових — для німецьких міністерств (федеральних та краєвих — баварських), які признають субсидії на діяльність. Ці звіти згодом постійно міщені в офіціяльнім річнику Товариства Сприяння Українській Науці, і вони колись матимуть велике значення для історії українського наукового життя у діяспорі. Ці німецькомовні „Записки" („Mitteilungen"), яких досі вийшло 15 томів, доволі добре поширені серед німецького наукового світу, хоча мало доступні для української громадськости. Тим часом саме підготова тих звітів це найкраща спонука до певного „іспиту сумління", який УВУ винен українській суспільності, що їй у першій мірі наша екзильна висока школа, до речі — найстарший екзильний діючий університет у світі, — завдячує своє існування. З природи речей, огляд праці не може йти у деталі, а має радше давати синтетичне схоплення.

Хоча звідомлення робиться кожного року, далеко рідше виступається із підсумком перед спільнотою, головно тому, що в ході року інформується суспільність через пресу про важливі імпрези й події. Але ж саме 1978 рік був одним із вирішних для долі УВУ, і саме з того приводу варто дати ширше насвітлення діяльности у певній замкненій структуральній цілості.

Річ у тому, що 28 червня 1978 р. баварський парлямент схвалив доповнення до баварського високошкільного закону із 21-го грудня 1973 року, який має безпосереднє відношення до УВУ, і зі схваленням того доповнення УВУ увійшов у нову стадію своєї історії. Доповнення стверджує окремою 4-ою точкою — давній 106 параграф закону, — що з хвилиною її управосильнення можуть продовжувати свою діяльність — в рамцях дотеперішнього визнання — ті приватні університети, які

а) в хвилині управосильнення закону були державно визнані та б) в останнім році перед управосильненням закону були державою субсидійовані.

Обидві передумови стосуються Українського Вільного Університету, що, зрештою, є виразно підкреслено також у коментарі до проєкту доповнення. В цьому коментарі кажеться дослівно: „Точка 4 (106 парг.) уможливлює продовжувати дальше свою діяльність деяким недержавним високим школам відповідно до дотеперішнього визнання. Ця постанова робить зайвим (ново) визнання Українського Вільного Університету, вимагане (досі) на підставі 106 параграф, точка 1, речення 1".

У цей спосіб закінчився майже 5-річний стан провізорії в існуванні УВУ. Правда ця провізорія взагалі не послабила нашої активности, а навіть навпаки, скріпила її, щоб в рішальний час не зменшити престижу установи із 55-літньою традицією.

Утримання академічних прав УВУ поруч із набуттям власного дому належить до найважливіших подій у цьому п'ятирічному періоді, при чому треба пам'ятати, що обидва факти стоять у тісному зв'язку, бо без власного будинку ми ніколи не були б добились окремого схвалюючого рішення парляменту, підтриманого в рівній мірі урядовою й опозиційною партіями — християнсько-соціяльною (ЦСУ) й соціялістичною.

Але коли власниками дому ми стали завдяки далекозорій допомозі нашого князя Церкви — дарові Блаженнішого Патріярха Йосифа — тоді поновного визнання УВУ — це вислід зусиль цілого нашого колективу, насамперед сотні годин наполегливої праці адміністрації для зібрання належної документації, зокрема праці продекана проф. Г. Васьковича та гол. секретаря мґра В. Дідовича і це при загальнім підсумку праці останніх років треба наголосити. Великі заслуги при всіх контактах до урядів, зокрема при поширенні наших зв'язків на парляментарні кола, поклав наш німецький приятель, колишній куратор Дому Української Науки і наш почесний доктор Йоганнес Маврер, а правним дорадником, необхідним при складенні домов із нашими професорами та співробітниками був весь час тодішній декан Факультету права й суспільно-економічних наук проф. Г. Горн.

Якраз в цей час непевности й тривоги УВУ став, завдяки зразковій солідарности й жертвенности цілого професорського Збору, справжнім центром українознавчих студій і місцем щорічної плідної зустрічі наших україністів — в більшій мірі, ніж це було до цього періоду. Найбільше вимовним фактом при тому є те, що при активній співдії наших трьох Делеґатур із Франції, З'єднаних Стейтів Америки та Канади під проводом голів: проф. О. Кульчицького, проф. В. Лева та проф. Я. Рудницького ми добилися того, що в останні три роки третина доцентів приїздила з-поза океану, а взагалі приїздили вони до Мюнхену із шости різних країн (і напр. 1978 році на активних доцентів ледве третина мешкала у Німеччині, а точно 20 (тобто 40 відсотків приїхало з-поза океану; решта була з Франції, Англії та інших країн). Ставши центром для нашої професури, УВУ в рівній мірі притягав і студентів. Від часу, як провадиться статистика, (тобто в останнім десятилітті),студенти приїздили до нас з 15 різних країн, в тому числі із 5 заокеанських, при чому щораз більше маємо в УВУ чужинців, здебільша із еміґраційних груп зі суміжних країн (головно слов'ян). Завдяки співдії з Мічіґанським університетом, патронованій Асоціяцією Американсько-Українських Університетських Професорів, за початковою ініціятивою тодішнього голови проф. д-ра М. Степаненка, реалізовано послідовно й жертвенно прод. д-ром І. Каменецьким, маємо сьогодні й англо-саксонську групу. В академічному році 1977/78 було 14 чужинців на загальну кількість студіюючих в УВУ 185 (7,6 відсотків),а саме: 6 американців англо-саксонського походження, 3 чехи, один німець, німка, француз, юґослав, мадяр.

Таким чином УВУ стає поволі не тільки місцем зустрічі для української молоді із різних країн поселення, але й духовим осередком екзильних груп із Східньої Европи, осередком, що орієнтується на духову европейську спільноту із підкресленням ролі слав'янського світу й виразним зголошенням прав України на місця у духовій, а згодом мабуть і політичній Европі.

Притягнення студентів інших національностей — річ важлива. Але з погляду міжнародних зв'язків до скріплення престижу УВУ спричинилися насамперед наші наукові конференції, влаштовувані у співдії із різними науковими неукраїнськими установами, і щоб мати приблизну уяву, наскільки вони були поширені, можна подати цифри: за останніх 7 років було понад 80 вечорів із 250 доповідями, при чому охоплено 16 різних міст Німеччини, Франції, Австрії, Канади, Бельгії, Ліхтенштайну, а доповідачі належали до 13 націй, що вказує незаперечно на міжнародний характер і вимір цієї категорії діяльности. Ці факти і цифри незаперечно мали вплив на опінію про УВУ і на позитивне вирішення нашої справи законодатними чинниками Німеччини.

Для доповнення можна ще згадати, що у критичні роки 1973-78 вийшло у видавництві УВУ 50 томів та брошур за участю близько 60 різних авторів, в тому числі такі монументальні видання, як два альбоми репродукцій Г. Крука, 2-ий том історії України пок. декана Н. Полонської-Василенко, збірник на пошану довголітнього ректора УВУ проф. І. Мірчука, англомовна праця кол. декана Факультету права й суспільно-економічних наук проф. Окіншевича про історію української козацької Держави. Започатковано важливі серії українських говорів, україніки діяспори, етології, чи передруків давно вичерпаних книжок, зокрема граматик української мови (із відповідним коментарем). Точна бібліографія видань є подавана щорічно у програмах викладів, які сьогодні виходять у трьох мовах — українською, німецькою та англійською.

Це все виразно вказує, наскільки при скріпленню позицій УВУ співдіяв цілий адміністративний штаб і цілий професорський Збір УВУ, що послідовно інформували прилюдну опінію — свою і чужу — про нашу рідну „Альма Матер".

Це загальне тло, яке ми у вирішній для УВУ хвилині були зобов'язані з'ясувати нашій молоді, що в повнім довір'ї прийшла студіювати на УВУ. Це загальне тло дає нам право станути також перед нашою суспільністю, що в меншій чи більшій мірі уможливлювала нам діяльність і завжди цікавилася положенням УВУ.

(Продовження буде)

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

В ПАВУТИННЮ ...

(Закінчення зі стор. 2)

ноого світу є сьогодні в кігтях московського апарату, який намагається формувати їх опінію, думки, погляди, при допомозі зорганізованого апарату пропаганди брехні. Не думаймо, що ця брехня не просочується в душі! Можна бути в заложенню ворогом комунізму, а вірити десяткам, соткам московських брехень, коли приходить до подробиць і до практики.

Одним із першочергових завдань зорганізованого українства у вільному світі — є голосити українську правду. Правду про політику, про історичне минуле, давнє й найсвіжіше, правду про життя України, її культуру, економію, духовий дорібок, релігійне життя. Нашим завданням є стояти на сторожі української правди.

Нещодавно французький консервативний місячних „Ecrits de Paris", ствердивши, що одною з найсмутніших і найбільш руйнуючих нашу цивілізацію рис сьогоднішньої доби є розголошення брехні, писав: „Щоб чинно поборювати брехню навіть без події — потрібно може більше геройства й святости, ніж до боротьби з несправедливістю і нуждою. Тому пишемо передусім для історика майбутнього, щоб не став жертвою дивного підприємства, яким є брехня і шантаж при допомозі брехні, які є ганьбою не тільки Росії, але й нашої доби".

Зелено-святочні поминки...

(Закінчення зі стор. 1)

численного громадянства посвячено його відновлені фундаменти при співучасти Владик Преосв. В. Лостена, гостя з Аргентини Преосв. А. Сапеляка та численного священства та вмуровано тлінні останки невідомого українського вояка, що їх вдалось туристам організації „Смолоскип" перевезти із зруйнованого большевиками вояцького цвинтаря у Тернополі, Західня Україна.

Помимо дощової погоди у цьогорічних Зелено-святочних Поминках у неділю, 3-го червня ц.р. взяли організовану участь із своїми організаційними прапорами українські ветерани згуртовані у місцевому Відділі ОбВУА та Станиці Братствакол. вояків 1-ої Української Дивізії УНА у Філядельфії, члени місцевої Станиці Пласту із трьома курінними прапорами, делегація Осередку СУМА-А з прапором та доволі численного як на дощову погоду громадянства.

Глибоку змістом релігійно-патріотичну проповідь відповідну до хвилини свята, присвячену пам'яті поляглим борцям за волю України, виголосив о. митрат Мирослав Харина.

Після цієї загально-громадської Панахиди під Пам'ятником поляглих героїв відслужено Панахиди й посвячено пам'ятники на могилах недавно померлих голови ЗУАДК сот. УГА д-ра Володимира Ґалана та кол. голови Крайової Управи Братства кол. вояків 1-ої УД УНА в ЗСА інж. Василя Заброцького. Після того священики відправляли Панахиди на гробах окремих громадян похованих на цвинтарі у Факс Чейсі.

ОЛЕНА ЗВИЧАЙНА та МИХАЙЛО МЛАКОВИЙ

ВОРОГ НАРОДУ

ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ

Том перший: Проти Течії. Том другий: Плянета Рабів.

939 сторінок. Ціна 15.00 дол.

Замовляти: книгарський відділ при „Свободі", пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 75 центів на кошти пересилки.

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

ФУНДАЦІЯ УВУ ПРОГОЛОШУЄ СТИПЕНДІЇ

Згідно з рішенням останніх Загальних Зборів, Фундація Українського Вільного Університету проголошує стипендії на студії в УВУ під час літніх семестрів 1979 року.

Твердиня нашої вільної науки — Український Вільний Університет — вже майже шістдесят років проводить авдиторне навчання на факультетах філософічному та права і суспільно-економічних наук. На протязі історії свого існування, в складі професорів УВУ бачимо таких світочів української науки, як: Д. Антонович, Л. Білецький, Д. Дорошенко, о. А. Волошин, О. Колесса, С. Смаль-Стоцький, О. Яковлів, В. Василів, Г. Ващенко, П. Зайцев, З. Кузеля, П. Курінний, Ю. Панейко, Н. Полонська-Василенко та багато інших.

Сьогодні, професорська колегія УВУ складається із — понад 80 професорів, затруднених в університетах Америки, Британії, Бразилії, Голляндії, Канади, Німеччини та Франції. Ми свідомі того, що запорукою нашого існування як окремої нації та запорукою нашого дальшого вкладу в скарбницю світової науки є наплив молодих наукових сил, вихованих на традиціях і в дусі української вільної науки та українського патріотизму. Щоби хоча частинно допомогти вихованню наших молодих наукових сил, Фундація УВУ проголошує наступні стипендії для потребуючих студентів та науковців:

Стипендійний Фонд мгра Марії та д-ра Степана Гиків. Одна стипендія на студії української мови, літератури, історії, чи культури. (Філософічний факультет).

Стипендійний фонд Надії та Миколи Новаків. Одна стипендія на студії української проблематики в діяспорі, а передусім української проблематики в Америці.

Стипендійний фонд Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА. Одна стипендія на студії українistики. Кандидат може вибрати студії над українською мовою, літературою, історією, географією, філософією, педагогікою, соціологією, культурою, правом та суспільно-економічними науками.

Стипендійний фонд Бюра Подорожей Кобаснюків. Одна стипендія на студії україніки в діяспорі або української проблематики в ЗСА.

Стипендійний фонд ім. сл.п. д-ра Михайла Сосновського. Одна стипендія для студента чи дослідника проблем сучасної України чи української діяспори. (Факультет права та суспільно-економічних наук.)

Стипендійний фонд ім. сл.п. Григорія Лучкового. Одна стипендія на студії на Філософічному Факультеті Українського Вільного Університету.

Стипендійний фонд Фундації Українського Вільного Університету. Чотири стипендії для потребуючих студентів, які вписалися на студії української історії та слов'янської цивілізації (т.зв. „Европа проєкт — 1979"), який влаштовує Український Вільний Університет спільно із Ракленд коледжом, Державний Університет Ню Йорку.

Стипендії будуть приділені на основі фінансової потреби, академічних осягів, чи обидвох. Вони є призначені на оплату літніх семестрів на УВУ, які цього року триватимуть від 2-го липня до 31-го серпня.

Зголошення, разом із життєписом проситься слати на адресу Стипендійної Комісії Фундації УВУ до 22-го червня, 1979 року. Стипендійна Комісія Фундації УВУ також приймає пожертви на скріплення існуючих чи розбудову нових стипендійних фондів. Всі пожертви на Фундацію УВУ та її Стипендійну Комісію можна вповні відтягнути від податків.

Зголошення на стипендію та пожертви на стипендійні фонди Фундації УВУ слати на адресу: Ukrainian Free University Foundation, Inc., Scholarship Committee, P.O. Box 455, New City, N.Y. 10956.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ВИКОНАЙМО СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК СУПРОТИ СКВУ!

За останні три роки в травні та червні УККА переводило загальну збірку серед нашого громадянства на потреби Світового Конґресу Вільних Українців (СКВУ), що є нашим найвищим репрезентаційним органом у діяспорі.

Цього року, у зв'язку з надзвичайною подією в українському житті у вільному світі — звільнення та прибуття в Америку Валентина Мороза — збіркова кампанія на СКВУ дещо припізнилася, що не повинно бути незрозумілим для нікого, бож ціла наша громадськість була всеціло та цілком слушно заабсорбована приїздом визначного українського політв'язня.

Як відомо всім, в листопаді 1978 року відбувся Третій Конґрес СКВУ в Ню Йорку, в якому взяло участь понад тисячу делеґатів і гостей, і який відбився широким відгомоном серед української громадськости у вільному світі, та щобільше, викликав страшну протиакцію у комуністичній пресі в Україні і Росії.

Цей Третій Конгрес закінчився однодушним схваленням резолюцій та вибором нових керівних органів на 5-річну каденцію. Конґрес також рішив одноголосно скріпити мобілізацію та консолідацію духових сил і матеріяльних засобів українців у вільному світі для дальшої допомоги українському народові у боротьбі за привернення волі й незалежности України.

Та, мабуть, найбільш переконливим доказом значення та живучости СКВУ — це довга та безперервна, хоч і лайлива, кампанія проти СКВУ, яку ведуть офіціяльні пресові та радіові органи СССР та т.зв. „Української Радянської Соціялістичної Республіки". Вже перед самим останнім Конґресом СКВУ, Совєтська Місія при ОН в Ню Йорку випустила спеціяльну пресову заяву, назвавши учасників СКВУ „горлорізами" та „аґентами Гітлера". Такі органи, як „Літературна Україна", „Радянська Україна" та журнали „Всесвіт", „Жовтень" і гумористичний місячник „Перець" містили напасливі статті-пасквілі та карикатури проти СКВУ, УККА та КУК, та ворожили провал СКВУ, як „непопулярну" організацію українців у вільному світі. Щобільше, Т-во „Україна" — пропаґандивна надбудова КҐБ в Києві — навіть видала довшу брошуру В. Котлярчука п.з. „Конґрес Невільних", в якій очорнено поголовно всіх українців у вільному світі. В дні 6-го січня 1979 року московська „Правда", орган Центрального Комітету КП Совєтського Союзу, в статті Юрія Жукова, знову гостро заатакувала останній Конгрес СКВУ, як експозитуру „американських імперіялістів" та вмішала американський уряд у „підривну" роботу українців проти „миролюбного СССР".

Усі ці московські акробатично-пропаґандивні скоки нам надто відомі і цим нам не дивуватися. Одначе, самий факт, що велика машинерія московсько-комуністичної імперії пущена в рух проти СКВУ — багато говорить.

А хіба найбільш авторитетним свідченням про значення СКВУ та його політично-символічне значення приніс нам із совєтських таборів і тюрем Валентин Мороз.

Він же у всіх своїх виступах чи то перед українцями, чи на американських публічних форумах, одверто голосить, що СКВУ є політичним проводом не тільки української діяспори, але також дороговказом для поневоленого українського народу в Україні.

Це ми всі повинні мати на увазі при нагоді збіркової кампанії на СКВУ, яку переводить УККА на терені Америки. Ми мусимо дати нашій політично-репрезентаційній надбудові відповідні матеріяльні засоби для виконання своїх відповідальних завдань.

УККА вислав понад 15,000 індивідуальних закликів, збіркові листи до Відділів УККА та відповідні афіші-заклики.

Ми віримо, що наша громада відгукнеться щиро й обильно та допоможе СКВУ стати твердо в обороні України.

Закликаємо все наше громадянство до щедрої жертвенности на Фонд СКВУ.

Екзекутива УККА

Привіт Л. І. Брежнєва...

(Закінчення зі стор. 1)

Написавши повищі рядки, він приходить до певних заключень, чому саме... зросла роля російської мови. Він бо стверджує: „В умовах розвинутого соціялізму, коли економіка нашої країни перетворилась в єдиний народногосподарський комплекс, виникла нова історична спільність — радянський народ, об'єктивно зростає роль російської мови як мови міжнаціонального спілкування в будівництві комунізму, вихованні нової людини. Вільне володіння, поряд з рідною, російською мовою, добровільно прийнятою як спільне історичне надбання всіма радянськими людьми, сприяє дальшому зміцненню політичної і економічної і духовної єдности радянського народу. Вивчення російської мови радянськими людьми всіх національностей стало в нашій країні предметом загальної турботи і уваги. Виявом цього є постійне зростання багатотисячного загону викладачів російської мови і літератури, підвищення їх педагогічної майстерности, активна робота по вдосконаленню методів і засобів навчання в усіх учбових закладах, розширення видання і підвищення якости підручників, словників, методичної літератури. Ленінська мрія — зробити так, щоб кожен громадянин нашої країни мав можливість навчитися великої російської мови, — успішно здійснується. Розв'язанню цього діла сприятиме і ваша конференція".

Побажаннями „плодотворної праці" на цій конференції, на якій розв'язуватимуть — „методи і засоби" в напрямі вивчення російської мови — „добровільно прийнятої як спільне історичне надбання всіма радянськими людьми", — закінчив свій привіт Л. І. Брежнєв.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Ділимося сумною вісткою, що з Волі Всевишнього, в п'ятницю, 18-го травня 1979 р. в Темпел Ситі, Каліфорнія, після довгої недуги, відійшов у Вічність, на 76-му році життя

бл. п.

ІВАН ДАНИЛЕВСЬКИЙ

Горем прибиті:
дружина — ОЛЬГА
син — ОЛЕКСІЙ з Родиною
і дочка — ВАЛЕНТИНА з Родиною

В пам'ять

бл. п. Ірини Король

складаю 50.00 долярів на Патріярший Фонд.

Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Вшановуючи пам'ять Приятеля

сл. п. Михайла Рудка

Директора Европейського Представництва Злученого Українського Американського Допомогового Комітету,

складаємо на Фонд Закордонного Представництва Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод —

НАДІЯ СВІТЛИЧНА $50.00
НІНА САМОКІШ 50.00

Увага! Члени і Приятелі УЛТПА! Увага!

КОНВЕНЦІЯ

Українського Лікарського Товариства Північної Америки

18-ий З'ЇЗД ДЕЛЕҐАТІВ

і

14-та НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

29-го червня до 2-го липня 1979 р., в Чікаґо, Ілл. в Готелі Конрад Гілтон, 720 Південь, Мішиґен Авеню

П'ятниця, 29-го червня ц. р. 6-та год. веч. — Реєстрація Наукові Сесії	7-ма год. веч. — Коктейл. 8-ма год. — Бенкет і забава.
Субота, 30-го червня ц. р. 8-ма год. ранку — Реєстрація Наукові Сесії 10-та год. — Святочне відкриття. 12-та год. — Спільний обід. 1-ша год. — Загальні Збори.	**Неділя, 1-го липня ц. р.** 1-ша год. — Обід для Управ Відділів 7-ма год. — Реюніон — Забава. **Понеділок, 2-го липня ц. р.** 8-ма год. — Наукові Сесії і закриття.

Щиро запрошуємо всіх Членів УЛТПА та їх Родини до Чікаґо на Конвенцію. Просимо до численної участи.

За Конвенційний Комітет Іллинойського Відділу
Д-р РОМАН ОРИШКЕВИЧ

ОТК — ВОВЧА ТРОПА

повідомляє, що

МОЖНА ЩЕ ВПИСАТИ ДІТЕЙ

на

ЛІТНІ ТАБОРИ

від 7-го до 28-го липня 1979 р.

Карти зголошення можна набути в кожній Пластовій Станиці або писати до:

PLAST CAMP
140 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003

По довгій і тяжкій недузі упокоївся в Бозі, уроджений 1920 року в Дубричанах в Карпатській Україні

бл. п.

ВАСИЛЬ МОРДОВАНЕЦЬ

член Карпатського Союзу, довголітній Голова Пластприяту в Детройті, кол. мадярський, німецький і совєтський політв'язень.

ПОХОРОН з церкви св. Івана Хрестителя, Детройт-Захід — 13 червня 1979 р.

Горем прибиті:
дружина — НАТАЛІЯ
сини — ЮРІЙ, МАРКО, ВАСИЛЬКО
брат — ІВАН з Родиною
тесті — ЕДВАРД І МАРІЯ КОЗАК
шваґри — ЮРКО І ЯРЕМА КОЗАК з Родинами

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ „ВЕРХОВИНКИ"
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-ий поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 15-го червня 1979 року, о годині 7:30 веч.

ОСТАННЯ ПЕРЕДВАКАЦІЙНА ІМПРЕЗА!

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР:

„ІВАН СВІТЛИЧНИЙ — ЛЮДИНА-КРИТИК-ПОЕТ"

Беруть участь:

Надія Світлична, Наталя Лівицька-Холодна, Григорій Костюк

Мистецьке читання творів — **Ольга Кириченко-Шуган**

Програму вестиме — **пл. сен. Ніна Самокішин**

Українська Вільна Академія Наук у США та Об'єднання Українських Православних Сестрицтв

повідомляють про

КОНФЕРЕНЦІЮ АКАДЕМІЇ

з нагоди 10-ої річниці смерти письменниці

ЛЮДМИЛИ КОВАЛЕНКО-ІВЧЕНКО

ПРОГРАМА

ГРИГОРІЙ КОСТЮК Відкриття
ЛАРИСА ОНИШКЕВИЧ Літературна творчість Людмили Коваленко
ОЛЕКСАНДРА СЕЛЕПИНА Спогади — Людмила Коваленко-Івченко в історії Української Православної Церкви
ОЛЬГА КИРИЧЕНКО І ЛАРИСА КУКРИЦЬКА — Мистецьке читання творів Людмили Коваленко

Після програми — чай і гутірка

Конференція відбудеться

в неділю, 17 червня 1979 р., о 2-ій год. по пол. в будинку Академії, 206 Вест 100-та вул., Ню Йорк

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 10-го червня 1979 року, прийнявши Найсвятіші Тайни, упокоїлася по короткій недузі, на 58-му році життя, наша Найдорожча СЕСТРА, ШВАҐРОВА І ТЕТА

бл. п.

ІВАНКА САК

ПАНАХИДА — у вівторок, 12-го червня 1979 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Сіслер Артур, 2119 Washington Ave., Northampton, Pa.

ПОХОРОН — в середу, 13-го червня 1979 р., о год. 9-ій рано з похоронного дому до церкви св. Івана Хрестителя, 1357 Newport Ave., Northampton, Pa., а після Заупокійної Служби Божої на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Про участь в жалобних відправах або молитви за спокій душі Покійної просять:

сестри:
КАТЕРИНА ТАЩУК з мужем ІЛЬКОМ і сином БОГДАНОМ
ТЕОФІЛЯ ПЕТРИК з мужем ІЛЬКОМ
ТЕРЕСА І ЛЮБІНА САК
та 4 Сестри і Брат в Бразилії

Д-р М. Харкевич...

(Закінчення зі стор. 1)

періоду створено при Відділі УККА Комісію Оборони Українських Політичних В'язнів, яка вже розпочала свою дію. Інтенцією тої комісії було дати стимул для упорядкування і централізації цієї дуже важливої ділянки, як теж притягнути до праці людей різних поколінь та з найвищим громадським кредитом. Почесними членами комісії стали Владики Української Католицької та Православної Церков та голова Українського Євангельського Об'єднання. Відділ був організатором доволі численних імпрез, а саме Свята Листопадового Зриву, Свята Самостійности і Соборности, та незвичайно урочистого Шевченківського Свята з участю Надії Світличної. До незвичайно вдалих імпрез треба зарахувати традиційні Українські Дні, про які було вже раніше говорено в пресі. Відділ УККА зорганізував приїзд ген. П. Григоренка, зустріч з Надією Світличною, з американським консулем в Києві Шварцом. Справа оборони українського імени була одною із важливіших ділянок праці. Заходом Відділу відбувся спонтанний вечір з нагоди звільнення Мороза та вислано дуже багато висловів подяки для тих, що причинилися до його звільнення.

Д-р Юліян Куляс, заступник голови, який теж завідував зовнішніми зв'язками звітував обширно про працю пророблену на його відтинку, зокрема про контакти з впливовими американськими людьми, які він мав, як голова Чікаґської Групи Додержування Гельсінкських Угод. Він теж діяв для української справи як уповноважений (Комішенер) для Прав Людини при Міській Управі Чікаго, та відбув за звітний час дві поїздки до Вашінгтону та одну до Ню Йорку, в справах зв'язаних з його діяльністю. Він теж причинився багато до того, що стейтовим послом демократична партія іменувала Мирона Куляса, який вже вспів внести стейтову резолюцію до президента Картера та Стейтового Департаменту з подякою за старання, що довели до звільнення Валентина Мороза і Ґеорґія Вінса.

Наступним звітував скарбник Відділу Василь Бражник, якого дуже прецизний звіт друком, був розданий всім присутнім та виказував доволі високі фінансові обороти УККА, Відділ в Чікаго. Опісля звітував інж. Ігор Вислоцький голова Комісії Сприяння Українським Студіям при Іллинойському університеті, який вже раніше був визначним меценатом тієї установи. В тому часі, на пропозицію предсідника Зборів дир. Романа Мицика, Василь Бражник передав інж. І. Вислоцькому чек на 4,000 долярів, як прихід із раніше згаданого Шевченківського Свята. Антін Коцепула склав вичерпний звіт та аналізу Українського Народного Фонду, якого він був довголітнім головою. Згідно з обрахуваннями Головної Управи УККА Чікагський Відділ зайняв ц. р. третє почесне місце з дуже незначними різницями між своїми попередниками. Далі звітував Тарас Дрозд про діяльність Конференції Товариств Української Молоді, яка діє на ротаційній базі, та виявила у звітньому періоді доозить живу діяльність, яка кожного року зростає. Про діяльність Ради Українського Шкільництва при УККА звітувала п-і Ірина Дмитерко, яка подала багаті статистичні дані та висловилася зовсім оптимістично про майбутнє установи, яку вона нині очолює. Пані С. Борович звітувала про структуру і діяльність Суспільної Опіки, як референт саме тої ділянки праці при УККА. За неприсутнього урядуючого голову Комісії Оборони Українських Політичних В'язнів Юрія Миськова звіт прочитав голова Відділу; до звіту був залучений фінансовий звіт того відтинка праці УККА. Опісля Микола Яременко, голова дуже працьовитого Комітету Українських Днів подав плян тієї величавої імпрези, що мала початися 1-го червня ц. р. Після звітів, Голова Контрольної комісії інж. Дмитро Григорчук подав пропозицію на уділення абсолюторії для уступаючої Управи, а Дмитро Грушецький відчитав обширніший, аналітичний звіт Контрольної комісії. До Товариського суду не вплинули ніякі справи за звітний період.

Після звітів розвинулася ділова дискусія, що обіймала широкий діяпазон порушених проблем та дала багато матеріялів для праці майбутніх керівних органів чікагського Відділу УККА. Тому, що більшість присутніх вибиралися на панахиду св. п. ред. Михайла Панасюка треба було обмежити час і число дискутантів.

Нові керівні органи запропонував голова Номінаційної комісії Ярослав Загородний та їх обрано одноголосно в такому складі голова д-р Мирослав Харкевич, містоголова Олексій Пошиваник, преса і інформація д-р Юліян Куляс — зовнішні зв'язки, Анна Стародуб — Комісія Національного Фонду, Павло Коновал і Юрій Дачишин, секретар Дмитро Баґрій, скарбник Василь Бражник і організаційний референт Юрій Пеняк. Референти Управи: О. Орест Кулик — Комісія Оборони Українських Політичних В'язнів, Ігор Вислоцький — Комісія Сприяння Українським Студіям, Ірина Дмитерко — Рада Українського Шкільництва, Стефанія Борович — Суспільна Опіка, Степан Мерза — імпрезовий референт і Олег Скубяк — Конференція Організацій Молоді. Члени Управи: Ботвин Лука, Войтихів Віктор, Голод Василь, Гриневич Мирон, Ґоляш Степан, Демус Пилип, Деркач Іван, Дронь Григорій, Казанівський Левко, Кашуба Богдан, Коцепула Антін, Лущак Мирон, Дрозд Тарас, д-р Надзікевич Павло, Ничай Володимир, Семків Марія, Стельмах Надія, Субота Ірина, Сенчишак Микола, Сацюк Олег, Турула Павло, Хома Петро і Марчук Михайло. Контрольна комісія: Григорчук Дмитро, Мачук Юрій, Дрогомирецька Марія, Грушецький Дмитро, Куліш Петро. Товариський суд: Смук Роман, Кобилецький Роман, Завертайло Данило, Питель Павло, Олексюк Богдан, Кос Михайло і Деркач Іван.

Дальший провід Загальними Зборами перебрав перебраний голова д-р Мирослав Харкевич. Він попросив до слова голову Резолюційної Комісії д-ра Романа Кобилецького, який відчитав підготовані вичерпні резолюції, які становитимуть у великій мірі як напрямні для праці нових керівних органів. Резолюції принято одноголосно, без ніяких змін.

Д-р Харкевич подякував від нової Управи загальним зборам та за можливість дальше служити своїй рідній громаді. Він пригадав великі обов'язки що вже нас чекають, хоч би у зв'язку з приїздом у вільний світ наших нескорених з їхніми родинами, як теж потребу розпродажу вартісних інформаційних видань УККА, що саме появилися, як теж багато інших справ практичного характеру. На тому він закрив чергові Загальні Збори УККА, Відділ в Чікаго.

Нема то як на

СОЮЗІВЦІ!

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетскильських горах біля м. Керґонксон, Н.Й.

Замовляйте місця завчасу на:
КІМНАТИ — на незрівняний вакаційний побут **на СОЮЗІВЦІ!**

Гірська природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 8 тенісових кортів, відбиванкові площі, олімпійського розміру басейн, мистецькі і розвагові імпрези, забави та багато інших удогіднень.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР
для ХЛОПЦІВ і ДІВЧАТ у віці 12-18 р.
23-го червня — 3-го липня 1979 р.
Оплата $120.00 • $45.00 для інструктора

ДИТЯЧИЙ ТАБІР
(від 7-11 р.)
ДІВЧ[illegible] від 23 червня — 7 липня 1979 р.
ХЛС[illegible] від 7 липня — 21 липня 1979 р.
Опл[illegible] [illegible]0.00 на тиждень для членів УНС.
$80.00 — для не-членів
Для 2 дітей або більше в родині 10% знижки.

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
від 22 липня — 11 серпня 1979 р.
Оплата $200.00

КУРС УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ
від 12 серпня — 21 серпня 1979 р.
Оплата $130.00 • $50.00 для інструктора

•

Федеральну харчеву допомогу для менш заможних дітей спонзорує „Молода Думка"

Ім'я, прізвище ....

Адреса ....

Замовлення висилати

Ukrainian National Association Estate
Kerhonkson, N. Y. 12446 Тел.: (914) 626-5641

На дарунок для дітей!

- НЕ ВИТРАЧАЙТЕ ГРОШЕЙ НА НЕПОТРІБНІ ЗАКУПИ ДЛЯ ДІТЕЙ!
- НЕ РОБІТЬ КРИВДИ ДІТЯМ — ВНУКАМ!
- ПЕРЕДПЛАТІТЬ —

ВЕСЕЛКА
THE RAINBOW
ЖУРНАЛ ДЛЯ ДІТЕЙ КОЖНОГО ВІКУ

з кольоровими ілюстраціями виходить кожного місяця у Видавництві „Свобода" заходами Українського Народного Союзу. Редагує Колегія. Річна передплата у ЗСА — 8.00 дол., у інших країнах — рівновартість цієї суми. Для членів УНС — 5.00 дол. Ціна окремого числа 75 центів. Ціна подвійного числа — 1.00 доляр.

"THE RAINBOW" — "VESELKA"
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Українська Музична Фундація вшановує пам'ять д-ра Зіновія Лиська

Тому десять літ, 3-го червня, відійшов від нас назавжди д-р Зіновій Лисько, багатогранний музик: композитор, музиколог, піяніст, музичний критик і публіцист. Українська Музична Фундація, відзначаючи цю річницю, видає збірку праць на музичні і немузичні теми З. Лиська, друковані в різних журналах і в пресі. Зібрані статті — це праця нашого визначного музики — вченого історії української музики і культури взагалі. Ця збірка позначається об'єктивно науковістю і висвітленням наших минулих і сучасних проблем. Читаючи її, сприймаємо враження свіжого подиху минулих днів, коли наші творчі сили пробивалися крізь неймовірні труднощі серед незавидних обставин.

Збираючи інформативний матеріял про інших, З. Лисько немов забував про себе, йому не вдалося зберегти його багатої композиторської спадщини, високо ціненої своїми і чужими музичними фахівцями. Майже весь творчий дорібок пропав під час війни. Залишився смичковий квартет, дипломова праця майстерської школи в Празі.

З. Лисько працював з надлюдськими силами над зібранням пісенного скарбу України. Він систематично впорядкував 11,447 пісень у Кодексі Українських Народних Мелодій.

Ознайомлений з працями польського етнографа Оскара Кольберта, Фінляндського музиколога Ільмара Крона і мадярського композитора та етнографічного дослідника Белі Бартока,

Сл.п. д-р Зіновій Лисько

наш музиколог глибоко цінив записи високоваліфікованого Філярета Колесси. З. Лисько розвинув систему аналізи і впорядкування вищезгаданих дослідників народних пісень і пристосував їх до специфічних властивостей українських народних мелодій. Своєю монументальною працею З. Лисько збагатив нашу музичну культуру і зберіг справжнє походження наших пісень, подавши науково їх автентичні джерела. Він придбав величезний матеріял для дальших досліджень українських майбутніх музикологів. Маркантна постать З. Лиська, який цілковито віддав свій талант і своє працьовите життя для українського народу, заслуговує на гідне місце в історії української музики.

УМФ виконує позитивне діло, зберігаючи думки заслуженої української людини.

Дарія Гординська-Каранович

„Ідеологічна праця" на Карпатських полонинах

У новинці „Кличуть полонини", київська „Радянська Україна" інформує про різні роботи, які проходять в Карпатах у підготові до літнього сезону, починаючи це красномовним зворотом: „Хоча на окремих горах ще видніються залишки снігів, цими днями у Путивлі вже розквітли перші яблуні. Це значить — незабаром виходити на полонини". І тут приходить перелік праць, які треба виконати.

А потім, вслід за перерахуванням всього, що потрібно включити у „радянське сьогодення трудівника", газета відводить місце на опис „спеціяльної підготови", бо кореспондент цієї газети пише: „На полонини виїхали ідеологічні працівники з сіл району. Там оформляють наочну агітацію в червоних кутках, завезли туди бібліотеки".

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки $3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення, (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 5.00

ОГОЛОШЕННЯ НА 8 ШПАЛЬТ, без огляду на зміст по 5.00 долярів за кожний інч.

•

Якщо до оголошення включається знімку — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту $ 6.75
Фоторепродукція на дві шпальти 8.50
Фоторепродукція на три шпальти 10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 10-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ (недільне видання) Ukrainian Weekly

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки $ 5.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення, (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 7.00

•

Оголошення на чергове, недільне видання приймається до ПОНЕДІЛКА, ТІЛЬКИ до 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.

Рівночасно з оголошенням, проситься надсилати НАЛЕЖНУ СУМУ.

ТЕЛЕФОНІЧНО ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ ЛИШЕ У НАГЛИХ ВИПАДКАХ.

Схоплений літак повернувся з Куби на Фльориду

Маямі, Фльорида. — У понеділок, 11-го червня, невідомий чоловік схопив літак в полеті з Ню Йорку до Форт Лодердейлу, Фльорида, та наказав пілотові приземлитись в Гавані, Куба. Після п'ятьгодинної затримки в Гавані кубинська влада дозволила літакові повернутись до Маямі, Фльорида, а невідомий схоплювач залишився в Кубі.

На літаку фірми Дельта вилетіло з Ню Йорку 207 пасажирів і 12 членів залоги. Крім одного пасажира, тобто схоплювача, всі інші та ціла залога повернулись щасливо до Фльориди в ночі з понеділка на вівторок. Агенти Федерального Бюра Інвестигацій негайно почали слідство у справі схоплення літака. Це був перший випадок схоплення американського літака з наміром приземлитись в Кубі за останніх сім років.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 4.

Б. Б. Яримович, Чікаго	$ 25.00
М. Бурик, Джерзі Сити	15.00
Д-р А. Мацюрак, Елмвуд Парк	15.00
Л. Намака, Гедлей	15.00
І. Садовий, Наслє	15.00
Л. М. Сирко, Піттсфілд	15.00
А. Яворський, Гартфорд	15.00
Д-р Ю. Городиловський, Чікаго	10.00
І. Гута, Трой	10.00
Р. Мандрусяк, Савт Орандж	10.00
Д. Марцінюк, Саскатун	10.00
П. Меуш, Асторія	10.00
Г. Перец, Вест Чікаго	10.00
М. Турянський, Ню Йорк	10.00
В. Череватюк, Маямі	10.00
Ю. Яцусь, Елизабет	9.00
Е. Каратницький, Філядельфія	5.20
В. Авраменко, Ню Йорк	5.00
В. Альбощий, Монтреаль	5.00
М. Артимів, Філядельфія	5.00
В. Бойчук, Елизабет	5.00
М. Бородайлюк, Монтреаль	5.00
Л. Буханон, Левіттавн	5.00
П. Вільшинський, Юніон	5.00
Е. Власевич, Колонія	5.00
М. Войтович, Медісон	5.00
Т. Гайдукевич, Флинт	5.00
В. Ганяк, Шерон	5.00
Б. Головінський, Вудгейвен	5.00
І. Гребеняк, Лондонвілл	5.00
М. Гук, Ст. Пол	5.00
М. Галяновський, Кліфтон	5.00
Ю. Ґамота, Рестон	5.00
В. Ґіна, Ню Гейвен	5.00
М. Дикий, Чікаго	5.00
Е. Дяків, Трентон	5.00
І. П. Евасюк, Ґлендейл	5.00
І. Іскало, Кенмор	5.00
А. Заплатинський, Сінсінаті	5.00
В. Кий, Валінгфорд	5.00
С. Кириленко, Белойт	5.00
М. Кікта, Ріджвуд	5.00
С. Кілик, Редінг	5.00
І. Кінтер, Торонто	5.00
І. Конвіцький, Філядельфія	5.00
Б. Конецький, Піттсбург	5.00
Г. Косовський, Вілмінгтон	5.00
М. Крамер, Медісон	5.00
І. Куз, Пассайк	5.00
Г. Кусий, Лейк Ворт	5.00
І. Левенець, Піскатовей	5.00
В. Левицький, Торонто	5.00
О. Е. Маліч, Чікаго	5.00
С. Медвідський, Торонто	5.00
Б. Мир, Філядельфія	5.00
Г. Мирошничебнко, Теннерсвілл	5.00
С. Олесницька, Ірвінгтон	5.00
І. Олиник, Бет	5.00
Т. Павлик, Лонг Айленд Сити	5.00
В. Павленко, Філядельфія	5.00
Г. Пенко, Сісеро	5.00
С. Садовський, Ст. Луіс	5.00
І. Саламаха, Ґлестобури	5.00
В. Слиж, Вудсайд	5.00
П. Стасюк, Маямі	5.00
М. Тимець, Н. Квінсі	5.00
П. Топільницький, Гастінгс	5.00
С. Тополюк, Рочестер	5.00
Р. Ференцевич, Александрія	5.00
П. Филипів, Детройт	5.00
К. Харкевич, Чікаго	5.00
М. Хома, Балтимор	5.00
І. Хохлач, Ля Саль	5.00
М. Церковняк, Чікаго	5.00
Я. Чернявський, Скокі	5.00
Д. Шумило, Ленсдейл	5.00
Т. Школяр, Ірвінгтон	5.00
М. Шумило, Лексингтон	5.00
В. Яворський, Нюарк	5.00
О. Ярема, Чікаго	5.00
М. Когут, Чікаго	4.00
О. Король, Монтреаль	3.00
І. Пастух, Ірвінгтон	3.00
о. кан. В. Стебельський, Редінг	3.00
М. Боднар, Торонто	2.00
П. Босик, Гемтремк	2.00
Д. Війтек, Омага	2.00
З. Жолнєрчук, Стівенсвілл	2.00
Т. Кузенка, Форт Лавдердейл	2.00
А. Пасічний, Сан Дієго	2.00
І. Патуляк, Джерзі Сити	2.00
Д-р Р. Погорецький, Джерзі Сити	2.00
Д. Присяжнюк, Воррен	2.00
Т. Ракочий, Олбани	2.00
М. Роговський, Ірвінгтон	2.00
Р. Флюнт, Філядельфія	2.00
В. Ягла, Гетборо	2.00
М. Гетьман, Детройт	1.00
П. Гірняк, Чікаго	1.00
В. Данків, Філядельфія	1.00

КОМУ ВІДОМО?

Хто може подати інформації про історію родини **СМІЛЬСЬКИХ,** або по-англійськи Smielsy, чи щось подібного, описану між двома світовими війнами в якомусь українському журналі або брошурі? Йдеться про нащадків козака, що прибув тому 400 літ до Мериленду зі Західньої Европи.

Прошу писати (за винагородою) до:
Mr. W. Hirniak
Ascension Manor, Apt. 912
970 North 7th Street
Philadelphia, Pa. 19123

● REAL ESTATE ●

Ґлен Спей, Н. Й.
НАДЗВИЧАЙНИЙ ЛІТНІЙ ДІМ
на 6 акрах чудової, з деревами землі; вітальня з коминком, кухня, вел. спальня з лазничкою, цінить $27,500.00. Низ. податок. **(516) 364-2284.**

Irvington, N.J.
НА ПРОДАЖ
1-РОДИННИЙ ДІМ (РАНЧА)
6 кімн., ґараж, гар. город, низький податок, добра дільниця, коло Мейпелвуду, низька ціна (у 30-их тисяч).
DESNA REALTY
749 Sanford Avenue
Newark, N.J. 07106
Орест Мостовий, (201) 399-3000

FLORIDA
БУДІВЕЛЬНІ ЛЬОТИ
в околиці Дейтона Біч, тільки 6 миль від моря, 1¼ акра, в дуже гарній секції. Із 180 парцель, залишилося тільки 19. Можете будувати самі, Ваш контрактор або "J.B.M. Enterprises" — моя власна із синами компанія. Також майже **НОВИЙ ДІМ** на продаж, 3 спальні. Ціна льотів $15,250.00, дім $64,850.00.
Інформації:
ІВАН ГАВРИЛЮК
Box 273 B, R.D. No. 1
Breinigsville, Pa. 18031
Тел. у Пенсильвенії: (215) 285-6726
у Фльориді: (904) 672-2755 або 673-1447

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

Повідомляємо всі організації і поодинокі особи,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ
ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

Окремих листів в тій справі не буде відписуватися.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003
АРКА — в НЕДІЛІ ЗАКРИТА в місяцях: ЧЕРВНІ, ЛИПНІ І СЕРПНІ.

Найкраще місце на прийняття, бенкети, ім'янини, хрестини, товариські зустрічі, поминки і на всі нагоди —
HOLIDAY INN of Somerville
US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807
- Тел. (201) 526-9500, в українській мові (201) 526-1886.
- Власник українець та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма
К. М. КАРДОВИЧ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) AP 7-2332
Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.
На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

● HELP WANTED ●

CABINET MAKER
Exp. and kitchen cabinet and formica work. Please do not call. Apply in person.
575 Hempstead Turnpike
Elmont, N.Y.
(516) 473-3040

MACHINE OPERATORS
Poly Bag convertor. Full time position. Avail on 1st & 2nd shifts. Exp not nec. We will train. Must be reliable & Conscientious Exc oppty with expanding Co. Steady work. Apply 4 Barrett Ave., Moonache, N.J. (201) 935-1335, Mr. Fanning.

$260.00 ТИЖНЕВО
можна заробити, працюючи вдома, висилаючи комісові обіжники для компаній. Досвіду непотрібно. За ближчими інформаціями пишіть, висилаючи заадресовану коверту зі значком.
WEST ENTERPRISES
681 Ellis, Suite 2721-WC
San Francisco, Calif. 94109

WANTED
LIVE IN MALE ATTENDANT
Care for incapacitated male.
Salary by agreement.
Tel.: (212) 558-3593

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 17-го ЧЕРВНЯ 1979 р.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка 334-ий Відд., о год. 12:30 по пол. в домі фін. секр. при 3324 Торрінгтон вул. на Пармі. Проситься чл. прибути. — Б. Задорецький, рек. секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
801 Springfied Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555